

Nieuwe Haring Met Een Ouwe Kop

Komedie in drie bedrijven

door

REINDERT KUIJT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NIEUWE HARING MET EEN OUWE KOP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **REINDERT KUIJT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: (volgorde van opkomst)

Directrice Paula - zij is de baas van het bejaardenhuis en de zus van Marjan van de Belt.

Marjan van de Belt - projectontwikkelaar die luxe appartementen wil bouwen, bitchy typje.

Annie de Vries - bewoonster van het bejaardenhuis, moppert vaak en rap van tong.

Philip - manusje van alles, wordt door de bewoners en ander personeel aangesproken met Flip (licht Vlaams accent).

Kees Dijkstra - bewoner, loopt met stok, probeert er nog wat van te maken, maar kan ook mopperen, is daarnaast een goede vriend van Annie.

Bernadette - de postbode en verkikkerd op Kees.

Lieke van Dam - nieuwe medewerker, zeer gedreven en behulpzaam naar de medemens.

Marie Pot - bewoonster, niet echt modieus, juist extra gek/ opvallend qua kledingstijl. Denkt dat ze verstand heeft van mode.

Jacqueline van de Oetelaere - bewoonster, kakmadam en oude theatervedette.

Henry de Bruin - bewoner met kunstgebit die hij om de haverklap kwijt is.

Job Braaksma - bewoner en oude boer met nogal wat blaasproblemen.

Koen Schilder - nieuwe bewoner, oud souffleur van Jacqueline, een stuntel met krukken.

(Eventueel kunnen figuranten langslopende gasten spelen na de pauze.)

DECOR:

Is een huiskamer van een bejaardenhuis. Na de Pauze speelt het stuk zich voornamelijk buiten het bejaardenhuis af omdat de oudjes er uit zijn gezet.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Voordat het bejaardenhuis in beeld komt vindt er een scène plaats tussen Directrice Paula en Marjan van de Belt.)

PAULA: *(kijkt op haar horloge)* Waar blijft ze nou toch? Er zal toch niks ernstigs gebeurd zijn. *(pakt de mobiel uit haar zak en gaat bellen)* Ja Marjan, waar blijf je, we hadden toch afgesproken...

MARJAN: *(met mobiel in de hand komt ze op)* Ja sorry, zussie, ik stond in de file.

PAULA: File in een afgelegen dorp, laat me niet lachen, wat een slecht excuus Marjan....En hoe is het met jou?

MARJAN: Niet zo goed.

PAULA: WAT!

MARJAN: Zoals ik zeg: het gaat niet zo goed.

PAULA: Maar zusje toch, dit meen je niet.

MARJAN: *(dramatisch)* Het is voorbij, Paula. Ik ga ontslagen worden.

PAULA: *(quasi bezorgd)* Oh nee. Wat heb je gedaan? Per ongeluk betrap met je baas?

MARJAN: *(fluisterend)* Er was... een megafoon bij betrokken.

PAULA: *(moet bijna lachen)* Een megafoon? Sinds wanneer is jouw werk een rockconcert?

MARJAN: *(verdedigend)* Maar Paula... Het was noodzakelijk... Niemand kon mij horen.

PAULA: *(grijnzend)* Dus jouw oplossing was: Als je ze niet kan verslaan, overschreeuw ze?

MARJAN: *(zuchtend)* Ze zeiden dat ik de werksfeer negatief beïnvloed.

PAULA: Nou, ik vind het best positief dat iemand eindelijk er tegen ingaat.

MARJAN: Ze hebben me gewaarschuwd: nog één stunt, en ik kan vertrekken. En daarnaast moet ik een nieuw project verzinnen voor ze.

PAULA: Rustig aan. Kom, we verzinnen wel wat. Loop maar even

mee, dan doen we eventjes een kop koffie om op geniale ideeën te komen.

MARJAN: Laten we dat doen. Een sterke kop koffie gaat er altijd in.
(beiden af)

Scène 2

(We zien een huiskamer van een Bejaardenhuis wat enigszins is gedateerd met een radio die aanstaat. Annie zit met haar vingers in haar oren, want ze verdraagt geen muziek. Philip komt met een stofzuiger binnen en neuriet mee met de radio. Muzieksuggestie: 'Mooi, 't leven is mooi' van Will Tura of 'Goeiemorgen Morgen' van Nicole en Hugo.)

PHILIP: *(met trots)* Zo, Vandaag zal het hier blinken alsof er nog nooit iemand geleefd heeft.

(De stofzuiger start met een oorverdovend gebrul.)

PHILIP: Amai, dat trekt precies wat meer dan gewoonlijk...

ANNIE: Ik zit hier al een uur te bevriezen van de kou.

PHILIP: Het is hier vierentwintig graden.

ANNIE: Weet jij wel hoe koud dat is als je hier stil zit. Of geloof je mij niet misschien? Vlaamse Reus!

PHILIP: Op uw gemak hè mevrouw de Vries.

ANNIE: Flip, waarom doe je dit eigenlijk?

PHILIP: Ten eerste is het Philip en ten tweede: Het is mijn roeping, mevrouw de Vries.

ANNIE: Kan die rot muziek uit. Ik kan daar niet tegen.

PHILIP: *(vrolijk schoonmakend, duidelijk articulerend, negeert de vraag van Annie en gaat over op een ander onderwerp)* Mooi weertje hè, het zonnetje schijnt weer eens.

ANNIE: Weer een prachtige ochtend maakt me misselijk.

PHILIP: Oeh wat scheelt er aan?

ANNIE: Dat hoef ik jou toch niet te vertellen Flip.

(Kees loopt met stok, komt binnen, struikelt zowat over het snoer van de stofzuiger)

Kees kijk toch uit.

KEES: Goedemorgen Flip en Annie. Is er al koffie?

PHILIP: Ten eerste is het Philip. En ten tweede... *(wordt onderbroken door Annie)*

ANNIE: *(sikkeneurig)* Zie je het staan KEES?

KEES: Nee.

ANNIE: Dan is het er niet! En alsjeblieft, Flip, kan die herrie uit, ik kan daar niet tegen.

PHILIP: Ten eerste is het Philip en ten tweede: Dat is geen herrie mevrouw de Vries, maar schone muziek.

KEES: Ach zeur toch niet steeds zo, ik vind het wel gezellig op de achtergrond.

PHILIP: Daar ben ik het volkomen mee eens.

ANNIE: Maar nu is er nog steeds geen koffie, en ik wil dat die herrie uit gaat.

PHILIP: Zal ik anders de vogeltjesgeluiden cd aanzetten?

ANNIE: Nee als ik één Vlaamse Gaai hoor gillen, trek ik de stekker eruit. Dus zet die radio uit Flip.

PHILIP: Allez, ik kan niet heksen.

ANNIE: Nee, ik zie het, je hebt geen bezemsteel.

PHILIP: Wel een stofzuiger.

KEES: Muziek is geen herrie Annie.

ANNIE: Kan mij niks schelen. Ik verdraag het niet.

PHILIP: Bent u soms met uw verkeerde been uit bed gestapt mevrouw de Vries.

ANNIE: Ik ben niet uit bed gestapt Flip, ik viel eruit. Gewoon pats boem.

PHILIP: Ten eerste is het Philip en ten tweede vandaar uw humeur op deze ochtend.

ANNIE: Ja.

(Postbode Bernadette komt op met grote tas met allemaal post.)

BERNADETTE: Goedemorgen allemaal, hier ben ik met de post.

PHILIP: Goedemorgen Bernadette, is er nog wat nieuws?

BERNADETTE: Maar natuurlijk snoes, er is altijd wel nieuws.

KEES: Ze zei snoes tegen je, Flip.

PHILIP: Maar allez, ten eerste is het Philip en ten tweede... je snoes ben ik niet Bernadette, je had mijn bomma kunnen wezen.

BERNADETTE: Zo'n oud gebakje ben ik nou ook weer niet hoor.

PHILIP: Sorry, maar mijn type zijn je niet.

BERNADETTE: Waar zijn eigenlijk de andere snoepjes?

ANNIE: Job zal waarschijnlijk op de wc zijn blijven plakken, en Henry zal wel op zoek zijn naar zijn gebit.

BERNADETTE: Ah zoals elke dag.

KEES: Ze zullen zo wel komen.

BERNADETTE: Zal ik dan later nog eens even terug komen met de rest van de post.

KEES: Dat is goed hoor. Heb je de krant van vandaag nog voor me meegenomen Bernadette?

BERNADETTE: Och ja, zou ik die bijna vergeten. Hier is hij voor u meneer Dijkstra.

KEES: Zeg maar Kees hoor.

BERNADETTE: Oh je maakt me helemaal verlegen...Kees.

ANNIE: En welke post heb je voor mij Bernadette?

BERNADETTE: *(rommelt in haar tas)* Eens kijken... een blauwe envelop.

KEES: Da's minder romantisch.

BERNADETTE: Ach, belastingen of niet, ik kom het persoonlijk brengen. *(flirt heel erg duidelijk met Kees)*

ANNIE: Ja kan het zo tortelduifjes, ik wacht nog steeds op mijn koffie.

KEES: De zon schijnt lekker, dus geniet daar maar van.

ANNIE: De bonen moeten zeker nog geplukt worden.

BERNADETTE: Ik ga maar weer eens verder met mijn ronde. Tot later.

PHILIP: Ja tot later.

(Bernadette af)

KEES: *(pakt de krant en begint die hardop te lezen)* Moet je horen:

Vanuit een Dakota uit de Tweede Wereldoorlog werden zondag duizenden poppy's gegooid. Dat gebeurde bij het oorlogsmonument in Dover.

ANNIE: Wat zei je? Puppy's? Dat is toch dierenmishandeling?

KEES: Nee ik zei poppy's, dat is heel wat anders. Het is een eerbetoon aan de miljoenen doden die vielen tijdens de wereldoorlogen en andere conflicten. Die slachtoffers worden elk jaar tijdens Remembrance Day herdacht.

PHILIP: Heeft u geen vrolijker nieuws meneer Dijkstra?

KEES: Ik zal eens voor je kijken Flip.

PHILIP: Ten eerste is het Philip.. en ten tweede

(Wordt onderbroken door de telefoon. Geluid van een rinkelende telefoon.)

ANNIE: Flip, de telefoon gaat.

PHILIP: Ten eerste is het Philip en ten tweede: ik ga al!

(Loopt richting de telefoon, maar struikelt bijna over het snoer van de stofzuiger, hierdoor mist hij de telefoon.)

ANNIE: Kijk toch uit, oen, nu mis je de telefoon.

PHILIP: Ja verdorie.

ANNIE: Als het belangrijk is bellen ze nog wel een keer.

KEES: *(met de krant in zijn hand)* Moeten jullie horen: Een begrafenis in de Oost-Duitse plaats Wiethagen is wat anders gelopen dan gepland. Bezoekers kregen na afloop van de uitvaartplechtigheid geen gewoon plakje cake met koffie, maar spacecake geserveerd.

PHILIP: Getverdemme, ik hou niet van de dood. Zo'n zwart gat met niks.

KEES: Hoe weet jij dat nou? Er is nog nooit iemand terug gekomen om te vertellen hoe het daar is.

PHILIP: Nou, ik stel me voor hoe ik denk dat het is.

KEES: Soms denk ik.... *(wil zijn zin af maken maar komt niet op de woorden)*

PHILIP: Dat ik weer eens aan het werk ga. De tuinkaboutertjes doen het nog niet voor me. *(af)*

ANNIE: Om terug te komen op de spacecake: Dat noem ik nou

humor. Mogen ze bij mijn afscheid ook wel serveren. Krijgt het nog een vrolijk einde voordat ik in de fik wordt gezet.

KEES: Wil jij dan worden gecremeerd?

ANNIE: Ja opgeruimd staat netjes, is nog een stuk voordeliger ook dan een graf.

KEES: Mag ik hem dan aansteken.

ANNIE: Moet je niet eerder dan ik gaan.

KEES: Ja dat kan ik niet beloven.

ANNIE: En ik wil ook geen muziek.

KEES: Oh ik had nog wel een leuke suggestie voor je: Met de vlam in de pijp.

ANNIE: Hou maar op, Kees, met je slechte gevoel voor humor.

KEES: Nou de uitvaart van mijn tante dat was toch een happening. Als ik je dat toch vertel...

ANNIE: Ik hoef geen poppenkast.

KEES: Ze ging per koets door Amsterdam, het hele centrum was in rep en roer.

ANNIE: Hou er maar over op Kees.

LIEKE: *(komt op)* Goedemorgen..

KEES: *(flirterig)* Een hele goedemorgen schoonheid, waarmee kunnen wij je helpen?

ANNIE: *(grijpt resoluut in)* Zij komt voor mij...Toch?

LIEKE: Ik kom voor iedereen hier. Ik ben een nieuwe employé. *(geeft een hand aan Annie en Kees)* Aangenaam, Lieke van Dam.

ANNIE: Wat is dat, een emplo wattes?

LIEKE: Een employé, mevrouw, dat is een mooi woord voor medewerker.

ANNIE: Oh een nieuwe poetsmiep, zeg dat dan gelijk.

LIEKE: Nou ik ben eigenlijk meer voor de verzorging.

ANNIE: Ik heb geen verzorging nodig, ik ben nog reuze zelfstandig.

LIEKE: Ook niet om uw ontbijtje klaar te maken?

ANNIE: Ach nee joh, ik eet elke dag een broodje met anti-rimpel crème uit nood.

KEES: We hebben ons nog niet netjes voorgesteld. Ik ben Kees Dijkstra en dat is Annie de Vries.

LIEKE: Ik zoek eigenlijk....Paula?

KEES: Ik denk dat je de directrice bedoelt.

LIEKE: Die zal het zijn, ja. Is zij aanwezig?

KEES: Ze zal wel in haar kantoor zitten. Dan ga je hier de deur door, daarna de hal in en dan rechtsaf. Aan het einde van de gang zie je vanzelf het kantoortje van waaruit ze alles controleert.

LIEKE: Dat zal toch wel meevallen..

ANNIE: Breek me de bek niet open juffrouw..

LIEKE: Lieke..

ANNIE: Juist ja, Lieve..

LIEKE: Nee Lieke, met de K van koe.

KEES: Voor koeien moet je Job hebben, maar die zit waarschijnlijk weer vast op de wc.

ANNIE: *(zachtjes tegen Lieke)* Hij blijft onverbeterlijk..

LIEKE: Komt allemaal goed! Dan ga ik nu naar...

PAULA: *(stem door de intercom)* Wil de nieuwe employé zich melden.

LIEKE: Ik word verwacht.

ANNIE: Hal in en dan.. *(wijst met hand)*

LIEKE: Rechts, et cetera.. *(rechts af)*

ANNIE: *(roept Lieke na)* Precies en veel succes.

KEES: Toch leuk hè een nieuwe frisse wind.

ANNIE: *(geagiteerd)* Ja hoor, KEES.

MARIE: *(simpel maar extravagant gekleed komt op)* Goede-morgen allemaal.

ANNIE: *(bekijkt Marie)* Marie, wat zie je er weer ...tja, hoe zal ik het zeggen ...bijzonder uit!

MARIE: Wat is er mis met mijn outfit?

KEES: Wat is er mis? Vraag dat maar aan Annie.

ANNIE: *(kan haar lachen amper inhouden)* Nou Marie, heb je wel eens goed vanochtend in de spiegel gekeken?

MARIE: Zeg Annie en Kees, net of jullie volle zalen trekken!

KEES: Nee dat zeker niet.

ANNIE: En gelukkig ben jij niet zo'n tuthola als Jacqueline van de Oetelaere.

(Jacqueline komt binnen vanuit haar kamer. Op de achtergrond hoor je gerommel van Henry de Bruin die zijn kunstgebit zoekt.)

JACQUELINE: Hoor ik daar iemand mijn naam ijdel gebruiken?

ANNIE: Nou als je het over de duvel hebt.

JACQUELINE: Weet u wel wie ik ben?

ANNIE: Laat me raden.... Pipi Langkous.

JACQUELINE: Ik ben Jacqueline van de Oetelaere, de eerste grote theatervedette van dit land.

ANNIE: Goh alsof we dat niet weten.

JACQUELINE: Ik heb nog in het Koninklijk Theater Carré gestaan.

ANNIE: Als leeuwentemmer tijdens het Winter Circus zeker.

JACQUELINE: Nee ik was Moeder Overste in The Sound of Music.

ANNIE: Ik zie het al helemaal voor me, u in zo'n pinguïn kostuum.

JACQUELINE: Nou ja zeg, het is toch werkelijk affreus wat u nu zegt.

ANNIE: U repeteerde zeker in Artis tussen uw soortgenoten.

JACQUELINE: Nou dit is toch werkelijk het toppunt hoor. *(gaat boos af)*

KEES: Nou ja zeg Annie....zo kan het wel weer.

ANNIE: *(tegen Kees)* Voor haar leeftijd ziet ze er zeer goed verzorgd uit en *(wendt zich nu naar Marie)* en als ik jou zo bekijk Marie, dan lijkt je meer op de oma van Assepoester die te laat op het bal verscheen.

MARIE: De oma van Assepoester? Nou ja zeg, hoe durf je mij zo te noemen Annie!

ANNIE: Nou vooruit; Rapunzel dan?

KEES: *(lachend)* Die eindigt anders wel aan het einde van het sprookje met een knappe prins!

ANNIE: Nou, dat zal in Marie haar geval dan wel Willem de Hartog van de eerste verdieping worden, die man flirt zich een ongeluk naar Marie.

MARIE: *(gaat zitten, maar mist helaas de stoel zodat ze op de grond belandt)* Auw!

ANNIE: Zo te zien heb je ook een bril nodig Marie.

MARIE: Bedoel je Willem de Hartog van kamer 13? Doe even normaal zeg! Zeg Annie, heb jij sinds je hier woont die kerel wel eens goed bekeken?

ANNIE: Nou en of! Van top tot teen. En dank je de koekoek, ik krijg er geen vlinders van in mijn buik. Enkel maar heel veel rillingen over mijn hele lijf.

MARIE: Nou, ik krijg er anders ook geen vlinders van in mijn buik. Dat veel te iele lichaam met die dunne armpjes...brrr, niks voor mij.

ANNIE: Het zijn bij hem net een paar van die spareribs met veel te weinig vlees eraan. Bah, nou mij echt niet gezien hoor, in geen honderdduizend jaar. Ik heb dan toch veel liever een lekkere teddybeer om mee te knuffelen.

MARIE: *(dom lachend)* Jij en een teddybeer. Nou, dan kun je de krant bellen.

KEES: Nou dames, dan kan ik jullie eens wat vertellen, want ik heb namelijk weleens gehoord....dat Willem de Hartog eens van zijn balkon was gevallen en dat hij totaal niets mankeerde.

MARIE: *(verbaasd)* Maar Kees, dat meen je toch niet echt hè? Dat verzin je nu ter plekke!

KEES: Dat meen ik wel Marie! Ik spreek de waarheid. Hij viel van zijn balkon toen hij de plantjes aan het water geven was *(doet overdreven met hand een vallende veer na)* ...als een veer naar beneden!

ANNIE: Ach, overdrijven is ook een vak.

KEES: En uiteindelijk vonden ze hem tussen de rododendrons.

MARIE: Doet me denken aan een liedje....

ANNIE: Geen liedjes, Marie, je weet dat ik geen herrie verdraag.

(Geneurie van Philip op de achtergrond.)

KEES: Volgens mij komt Flip eraan.

MARIE: Heeft Flip vandaag dienst?

KEES: Ja, er is geen andere keus.

ANNIE: Jawel.... Lieke, dat kind dat zojuist naar onze Eucalypta is gegaan.

MARIE: Oh zijn we nu ook al een kinderdagverblijf?

ANNIE: Nee Marie. We zijn geen kinderdagverblijf geworden.

KEES: Ze heet Lieke van Dam en is employé.

MARIE: Wat is dat een emplo nogwattes?

ANNIE: Gewoon een duur woord voor nieuwe medewerker.

PHILIP: *(komt op met een knutselmandje, struikelt bijna en ziet Marie nu ook)* Wat fijn dat u er bent mevrouw Pot. Heeft u vannacht lekker geslapen?

MARIE: Zoals altijd als een roosje.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto